

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-9999/2014

17.2.2014

ZIŅOJUMS

par attālāko reģionu potenciāla kāpināšanu, veidojot sinerģiju starp ES struktūrfondiem un citām ES programmām (2013/2178(INI))

Reģionālās attīstības komiteja

Referents: *Younous Omarjee*

PR_INI

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	15
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	18

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par attālāko reģionu potenciāla kāpināšanu, veidojot sinerģiju starp ES struktūrfondiem un citām ES programmām (2013/2178(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 349. pantu, kurā ir atzīts īpašs statuss attālākajiem reģioniem un ar kuru paredz pieņemt īpašus pasākumus, kas ļautu pilnībā īstenot līgumus un kopējo politiku,
- ņemot vērā LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu par minētajiem reģioniem piemēroto valsts atbalsta sistēmu,
- ņemot vērā LESD 174. pantu un turpmākos pantus, kuros noteikts ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķis un minēti strukturālie finanšu instrumenti šā mērķa sasniegšanai,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas visus paziņojumus par attālākajiem reģioniem, jo īpaši 2008. gada 17. oktobra paziņojumu „Tālākie reģioni: Eiropas priekšrocība” (COM(2008)0642),
- ņemot vērā Parlamenta visas rezolūcijas par attālākajiem reģioniem, jo īpaši Parlamenta 2008. gada 20. maija rezolūciju par stratēģiju nomaļajiem reģioniem: sasniegumi un nākotnes perspektīvas¹,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu „Reģioni 2020. gadā — ES reģionu nākotnes problēmu novērtējums” (SEC(2008)2868),
- ņemot vērā Reinjonas salas 2008. gada 7. jūlija ziņojumu konferencē „Eiropas Savienība un aizjūras reģioni — stratēģijas attiecībā uz klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības mazināšanos” un ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2009. gada 25. jūnija secinājumus „Savienības bioloģiskās daudzveidības rīcības plāna īstenošanas vidusposma novērtējums” un „Ceļā uz Eiropas Savienības stratēģiju par invazīvajām svešzemju sugām”,
- ņemot vērā attālāko reģionu 2009. gada 14. oktobra kopīgo memorandu „Attālāko reģionu nākotne līdz 2020. gadam”,
- ņemot vērā 2010. gada 6. jūlija kopīgo platformu, ko Eiropas Parlamenta attālāko reģionu deputātu konference nosūtīja Eiropas Komisijas priekšsēdētājam *José Manuel Durão Barroso*,
- ņemot vērā Spānijas, Francijas, Portugāles un attālāko reģionu 2010. gada 7. maija kopīgo memorandu „Eiropas stratēģijas tālākiem reģioniem atjaunotā perspektīva (redzējums)”,
- ņemot vērā attālāko reģionu 2011. gada 28. janvāra kopīgo ieguldījumu saistībā ar piekto ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju,

¹ OV C 279 E, 19.11.2009., 12. lpp.

- ņemot vērā 2011. gada 12. oktobra ziņojumu komisāram *Michel Barnier* „Eiropas attālākie reģioni vienotajā tirgū — ES ietekme pasaulē”, ko izklāstīja *Pedro Solbes Mira*,
 - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 18. aprīļa rezolūciju par kohēzijas politikas nozīmi Eiropas Savienības attālākajos reģionos stratēģijas „Eiropa 2020” kontekstā¹,
 - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. jūnija paziņojumu „Eiropas Savienības tālākie reģioni — ceļā uz partnerību gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2012)0287),
 - ņemot vērā ziņojumu „Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pants — ieguldījums īpaša tiesiskā regulējuma piemērošanā, sekmējot attālāko reģionu attīstības globālo projektu”, ko deputāts *Serge Letchimy* sagatavoja Francijas Republikas premjerministram,
 - ņemot vērā visus Eiropas Savienības attālāko reģionu priekšsēdētāju kopīgos ieguldījumus un tehniskos un politiskos dokumentus, jo īpaši 2013. gada 17. un 18. oktobra XIX Eiropas Savienības attālāko reģionu priekšsēdētāju konferences galīgo deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0000/2014),
- A. tā kā attālāko reģionu priekšrocības, resursi un iespējas, ko Eiropas Komisija atzina savā 2008. gada stratēģijā un 2012. gada paziņojumā, aptver Eiropas Savienības galvenās jomas pētniecības, inovācijas un izaugsmes aspektā un tā kā Eiropas fondu un programmu nodrošinātais atbalsts un finansējums minētajiem reģioniem nav pietiekams;
- B. tā kā attālākos reģionus veido arhipelāgi, salas un Amazones lietus mežu iekļauts reģions, un šiem reģioniem kopīgi ir raksturīgi īpaši ierobežojumi, kas tos atšķir no citiem īpašiem ģeogrāfiskiem apstākļiem Eiropas Savienībā (salu, kalnu reģioni un reģioni ar zemu iedzīvotāju blīvumu);
- C. tā kā, ņemot vērā mērķus, ko Savienība ir noteikusi, lai īstenotu izaugsmes stratēģiju „Eiropa 2020”, stratēģiju „Apvārsnis 2020”, stratēģiju „Enerģētika 2020”, programmas *LIFE+* un *Natura 2000*, kā arī Eiropas telekomunikāciju, transporta un enerģētikas tīklu projektu, attālākajiem reģioniem ir izcilas iespējas būtiski veicināt minēto mērķu sasniegšanu;
- D. tā kā šajā saistībā ir svarīgi sekmēt ilgtermiņa ieguldījumus un veicināt attālāko reģionu inovācijas spēju, lai pastāvīgi stiprinātu to sociālo un ekonomisko uzplaukumu un palielinātu izredzes, ka dažādas Savienības stratēģijas būs veiksmīgas;
- E. tā kā, lai īstenotu šīs stratēģijas, attālākajiem reģioniem paredzētie struktūrfondi un Eiropas investīciju fonda līdzekļi ir jāpielāgo vai jāpapildina, lai attālākie reģioni atbilstoši saviem plāniem varētu izmantot savas iespējas Eiropas Savienības lielo uzdevumu risināšanā;
- F. tā kā pašreizējā ekonomiskā un sociālā krīze izraisa īpaši smagas sekas Eiropas Savienības

¹ OV C 258 E, 7.9.2013., 1. lpp.

attālākajos reģionos, jo īpaši saistībā ar konkurētspēju un nodarbinātību, un, lai nodrošinātu ekonomikas izaugsmi un risinātu bezdarba problēmas, nākamajā finansēšanas un plānošanas periodā steidzami ir jārod atbilstoši risinājumi;

- G. tā kā 349. pants ir jāizmanto arī kā juridiskais pamats, lai attālākie reģioni ar īpašu pasākumu atbalstu varētu atrast savu vietu Savienības programmās, kas konkrēti ļautu attīstīt apzinātās minēto reģionu iespējas;
- H. tā kā attālākie reģioni var kļūt par izmēģinājumu projektu un izcilības teritorijām, kas sniedz labumu visai Savienībai tādās jomās kā bioloģiskā daudzveidība, vide, pielāgošanās klimata pārmaiņām un to mazināšana, ārkārtēju dabas parādību pārvaldība un uzraudzība, pētniecība, inovācija, kosmos, kosmiskā aviācija, okeāni, jūras teritoriālā plānošana un jūrniecības pārvaldība, seismoloģija, vulkanoloģija, jaunās slimības, atjaunojamie energoresursi, transports, telekomunikācijas, neatliekamās humānās palīdzības sniegšana trešās valstīs un kultūra;
- I. tā kā attālākie reģioni atrodas Karību jūras, Indijas okeāna un Atlantijas okeāna baseinos, šie reģioni nodrošina Eiropas Savienībai lielāko jūras teritoriju pasaulē, to ģeostratēģiskā atrašanās vieta paplašina Savienības klātbūtni pasaulē un tā kā šiem reģioniem ir raksturīgi īpaši dabas, jūras un zvejas resursi, kas veido vairāk nekā 50 % no pasaules bioloģiskās daudzveidības;
- J. tā kā attālākie reģioni ir unikāla parādība un veido vienu veselumu, kas vienlaikus atrodas Eiropas Savienībā un ārpus tās un kas Eiropas Komisijai ir jāveicina un jāatbalsta, jo īpaši īstenojot kopēju politiku;
- K. tā kā, lai optimizētu attālāko reģionu potenciālu, ir jārada iespējami lielāka sinerģija starp visiem Savienības instrumentiem, fondiem un programmām,

Jaunas perspektīvas attālākajiem reģioniem

1. ir pārliecināts, ka attālāko reģionu potenciāls, priekšrocības, resursi un pieredze dod Savienībai un dalībvalstīm papildu iespēju risināt uzdevumus, ar kuriem tās saskaras globalizācijas, inovācijas spēju, izaugsmes, sociālās kohēzijas, demogrāfiskā spiediena, klimata pārmaiņu, dabas katastrofu lielu apdraudējumu novēršanas, enerģētikas, dabas resursu ilgtspējīgas pārvaldības un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas jomā;
2. pauž pārliecību par to, ka, uzlabojot attālāko reģionu piekļuvi dažādām Savienības programmām un fondiem, tiek veicināta visas Savienības izaugsme gan īsā, gan ilgākā termiņā; pauž nožēlu par Eiropas līmenī atbalstīto pieeju gandrīz visus attālāko reģionu projektus finansēt no kohēzijas politikas līdzekļiem;
3. atbalsta Eiropas Komisijas vēlmi īstenot tādu politiku, kas stiprinātu autonomiju, ekonomisko konsolidāciju un ilgtspējīgu darbvietu izveidi attālākajos reģionos, izmantojot to priekšrocības, kā arī praktiskus un inovatīvus pasākumus, pamatojoties uz LESD 349. pantu, un *ad hoc* instrumentus, jo īpaši enerģētikas, transporta un IKT jomā, katram fondam un programmai, kuru mērķis ļautu izmantot attālāko reģionu priekšrocības ilgtspējīgas attīstības panākšanai;

4. uzsver arī, cik vajadzīga un nozīmīga attālākajiem reģioniem ir Eiropas politika, cita starpā īpašu fiskālo un muitas instrumentu izmantošana, ar ko veicinātu un dažādotu attālāko reģionu ekonomisko bāzi un radītu darbvietas;
5. uzskata, ka LESD 349. pants nodrošina attiecīgo juridisko pamatu, lai pieņemtu īpašus pasākumus attālākajiem reģioniem, taču pauž nožēlu, ka šā līguma noteikums tiek izmantots ierobežotā un samazinātā apmērā, lai gan tas paredz iespēju piešķirt īpašu režīmu atbilstīgi attālākā reģiona statusam;
6. aicina Komisiju izveidot kontaktgrupu, kurā tiktos attiecīgie Eiropas komisāri, starpdienestu darba grupa, kas koordinētu ar attālākajiem reģioniem saistīto politiku, un no attālākajiem reģioniem ievēlētie Eiropas Parlamenta deputāti, lai izskatītu attālākajiem reģioniem paredzētās un/vai ar tiem saistītās programmas;
7. uzsver — tā kā attālākie reģioni atrodas tālu no Eiropas kontinentālās daļas, tie veido tādas Eiropas Savienības tēlu, kura apzinās savu pasaules mērogu un savu lomu ievērojami mainīgā pasaulē;
8. uzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš attālākajiem reģioniem dabas katastrofas gadījumā, ņemot vērā to īpatnības un saskaņā ar 349. pantu, kas nosaka iespēju pieņemt īpašus pasākumus, un atgādina, cik nozīmīga ir struktūrfondu un Eiropas Savienības Solidaritātes fonda koordinēšana;
9. prasa, lai investīcijas, kas ieguldītas, izmantojot vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus IKT, transporta, ūdens un enerģijas jomā, kļūtu par prioritāti šajos reģionos, un ir par valsts atbalsta pamatnostādņu lielāku saskaņošanu attālākajos reģionos, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus;
10. ir pārliecināts, ka tas, kā Savienība apzinās savu iespējamo ietekmi pasaulē, un attālākajiem reģioniem veltītā uzmanībā ir savstarpēji cieši saistīti jautājumi; pauž pārliecību par to, ka Savienība un dalībvalstis pietiekami neņem vērā un nenovērtē nākotnes iespējas un nozīmi, ko rada to stratēģiskā izvēle veikt ieguldījumus attālākajos reģionos, un ka šāda situācija liecina par to, ka Savienība pārāk maz iegulda savas ietekmes veicināšanā pasaulē un starptautiskā mērogā; uzskata, ka attālākajiem reģioniem ir svarīgi uzlabot instrumentu un programmu sinerģiju, lai veicinātu šo reģionu starptautisko sadarbību pasaulē;
11. atgādina, ka nolūkā veicināt sinerģiju starp struktūrfondu un citām Savienības programmām, ir svarīgi pieņemt makroreģionālu plānu un izstrādāt stratēģijas makroreģioniem, kas ietvertu attālākos reģionus, izmantojot šo reģionu īpatnības un resursus;
12. aicina valstu un reģionālās iestādes īstenot uz vairākiem fondiem balstītu pieeju un izmantot, ciktāl tas ir iespējams un to darot pēc iespējas efektīvāk, kopīgās sakarības, kādas pastāv starp struktūrfondu un citu Eiropas Savienības programmu finanšu instrumentiem;
13. aicina Komisiju padziļināt Eiropas stratēģiju attiecībā uz attālākajiem reģioniem, lai dotu iespēju attīstīt šo reģionu priekšrocības, kā arī ņemt vērā to strukturālos un pastāvīgos

ierobežojumus; šajā sakarībā aicina Komisiju īstenot attālo reģionu priekšlikumus, jo īpaši tos, kas ietverti attālo reģionu rīcības plānos;

Sinergija ar programmu „Apvārsnis 2020”

14. uzskata, ka attālākajiem reģioniem ir potenciāls būt pētniecības un tehnoloģiju augstumos jomās, kas saistītas ar programmas „Apvārsnis 2020” mērķiem, piemēram, kosmos, kosmiskā aviācija, biotehnoloģijas, dabas apdraudējumu uzraudzība, jūras pētniecība, bioloģiskā daudzveidība, atjaunojamie energoresursi, veselība, pielāgošanās klimata pārmaiņām un intelektisks transports;
15. atgādina, ka kohēzijas politikas (2014.–2020. gadam) mērķis cita starpā ir pētniecības, tehnoloģiskās attīstības un inovācijas stiprināšana;
16. pauž nožēlu par to, ka savu īpatnību dēļ attālāko reģionu projekti, kas tikai daļēji atbilst prasībām, lai iegūtu Kopienas finansējumu, laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam netika pietiekami atbalstīti pētniecības un attīstības pamatprogrammā, kā rezultātā iesniegto projektu līdzdalības un izraudzīšanās līmenis bija zems, un līdz ar to attālākie reģioni mazāk piedalījās Eiropas pētniecības tīklos; šajā saistībā aicina Komisiju iesaistīties, lai atbalstītu pētniecību attālākajos reģionos un veicinātu kritiskās masas sasniegšanu;
17. uzskata, ka ERAF vien nevar palīdzēt attālākajiem reģioniem īstenot kohēzijas politikas un stratēģiju „Eiropa 2020” un „Apvārsnis 2020” mērķus; šajā saistībā uzskata, ka Komisijai ir jāpielāgo un jānodrošina attālāko reģionu piekļuve programmai „Apvārsnis 2020”, izveidojot īpašas programmas, kas sekmētu attālāko reģionu integrāciju Eiropas un starptautiskajos pētniecības un inovācijas tīklos; šajā sakarībā atgādina, ka stratēģijas „Apvārsnis 2020” sadaļā par programmu „Dalības paplašināšana un izcilības izplatīšana ir uzsvērts — kā tas norādīts Savienības inovācijas rezultātu apkopojumā —, ka pastāv būtiska neatbilstība starp sniegumu pētniecības un inovāciju jomā un īpašiem pasākumiem, kuru mērķis ir izplatīt izcilību un uzlabot to dalībvalstu un reģionu līdzdalību, kas atpaliek pētniecības un inovāciju jomā;
18. aicina novērtēt attālāko reģionu augstskolas un attīstīt to struktūru, lai, veidojot sinerģiju ar programmu „Apvārsnis 2020”, veicinātu attālāko reģionu augstskolu, pētniecības centru, pētnieku un studentu nozīmi Eiropā un starptautiskā mērogā; atgādina, ka programmas, kas veicina studentu, pasniedzēju un darbinieku mobilitāti starp augstskolām, attālākajos reģionos ir būtiski vājinātas, ņemot vērā papildu izmaksas, ko rada nošķirtība un attālums;
19. atgādina, ka pētniecības un inovāciju programmām ir jābūt pietiekami elastīgām, lai tās varētu pielāgot jauniem mērķiem un jauniem uzdevumiem zināšanu jomā, piemēram, attiecībā uz jūras dzīļu ievērojamo potenciālu;
20. vērš uzmanību uz aizvien pieaugošo ekonomisko interesi par attālāko reģionu jūras dzīļu neizmērojamo bagātību un milzīgo biogēnētisko, minerālu un biotehnoloģisko potenciālu šajās jomās, kā arī uz to, ka ir svarīgi ņemt vērā jauno Eiropas stratēģiju tālākajiem reģioniem, lai nodrošinātu zināšanu ekonomikas attīstību, kuras pamatā ir jūra un saimniecisko darbību ar augstu pievienoto vērtību izstrāde, cita starpā tādās jomās kā medicīna, farmācija un enerģētika;

Sinergija ar iekšējo tirgu

21. aicina Komisiju izmantot *P. Solbes* ziņojuma dažādos secinājumus, lai palielinātu attālāko reģionu integrāciju un attīstību iekšējā tirgū;
22. uzsver, ka attālākajos reģionos konkurence nav tāda pati kā pārējā Eiropas daļā un ka nav iespējama brīvā tirgus darbība lielākajā daļā no vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu jomām, kuru darbība nav pievilcīga privātajām investīcijām; uzsver, ka kvalitatīvu produktu piedāvājums par konkurētspējīgām cenām attālākajos reģionos ir iespējams tikai tad, ja valsts nodrošina atbilstošu kompensāciju, un ka nolūkā šos pakalpojumus sniegt attālākajos reģionos ir nepieciešams steidzams Komisijas novērtējums, lai paredzētu lielāku elastību un Savienībā spēkā esošo tiesisko regulējumu labāk pielāgotu šai situācijai;
23. aicina Komisiju nodrošināt, ka vairāk tiek ievēroti noteikumi konkurences jomā, lai novērstu monopolstāvokli un nelikumīgas vienošanās attālākajos reģionos;
24. aicina Komisiju publicēt rokasgrāmatu attālāko reģionu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un par šo uzņēmumu ietekmi uz iekšējo tirgu, ņemot vērā dažādas Eiropas programmas un fondus, kas ir pieejami attālākajos reģionos;
25. aicina Komisiju risināt papildu izmaksu un dzīves dārdzības problēmu attālākajos reģionos un šo problēmu ņemt vērā, izstrādājot Eiropas politikas nostādnes;

Sinergija ar programmu LIFE+ un stratēģiju „Energētika 2020”

26. uzskata, ka attālāko reģionu potenciāls tādās jomās kā bioloģiskās daudzveidības pārvaldība, saglabāšana un atjaunošana, pielāgošanās klimata pārmaiņām un atjaunojamu energoresursu attīstība var tikt optimizēts un vienlaikus Savienībai ir iespējams sasniegt savus mērķus, rodot sinergiju un papildu finansējumu no mijiedarbības starp kohēzijas politiku, programmu *LIFE+* un stratēģiju „Energētika 2020”;
27. norāda, ka programmā *LIFE+* laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ir paredzēts līdzfinansēt inovatīvus projektus, ar ko atbalsta vides aizsardzību un cīņu pret klimata pārmaiņām; uzsver, ka ir svarīgi radīt sinergiju ar kohēzijas politikas laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam 5. un 6. mērķi, ņemot vērā, ka noteikti ir jāstiprina attālāko reģionu dalība programmā *LIFE+*;
28. pauž nožēlu, ka pretēji Eiropas Parlamenta atzinumam un Padomes 2009. gada 25. jūnija secinājumiem, sagatavošanās darbība *BEST* nav pārveidota reālā programmā, kas veltīta attālākajiem reģioniem un aizjūras zemēm un teritorijām;
29. pauž nožēlu par to, ka Francijas attālākajos reģionos aizsargājami biotopi un augu un dzīvnieku sugas nav iekļautas Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību I pielikumā, un līdz ar to šo direktīvu nevar piemērot Francijas attālākajos reģionos un šie reģioni ir izslēgti no dalības *Natura 2000* tīklos un programmās;
30. aicina Komisiju izstrādāt īpašu *Natura 2000* programmu attālākajiem reģioniem,

pamatojoties uz LESD 349. pantu;

31. aicina Komisiju, pamatojoties uz atsevišķu attālāko reģionu labas prakses piemēriem un sasniegtajiem rezultātiem atjaunojamu energoresursu jomā, veicināt pasākumus, ar kuriem var nodrošināt enerģētisko autonomiju un sasniegt stratēģijas „Enerģētika 2020” mērķus, un atgādina Komisijai par priekšlikumu izveidot īpašu programmu enerģētikas jomā, lai samazinātu piegādes, infrastruktūras un sniegto pakalpojumu izmaksas attālākajos reģionos nolūkā mudināt politikas izstrādi atjaunojamās enerģijas jomā, pamatojoties uz *POSEI* programmām un panākot pēc iespējas lielāku sinerģiju ar citām Savienības darbības jomām;
32. vērš uzmanību uz to, ka ir jāveicina atjaunojamo energoresursu potenciāla izmantošana salās, kuru attālums un ģeogrāfiskā nošķirtība pastiprina atkarību no fosilā kurināmā; šajā ziņā uzskata, ka ir jāņem vērā vajadzība Eiropas enerģētikas politikā iekļaut instrumentus, ar kuriem pienācīgi varētu risināt problēmas, ko rada enerģētikas sistēmu nošķirtība;

Sinerģija ar Eiropas programmām jauniešiem

33. uzsver, ka jaunās kohēzijas politikas 8., 9. un 10. mērķis ir nodarbinātība, sociālā integrācija, nabadzības apkarošana, izglītība, apmācība un profesionālā apmācība;
34. uzsver, ka attālākie reģioni ir starp tiem Eiropas reģioniem, kuros ir visaugstākais bezdarba līmenis, jo īpaši jauniešu vidū; taču vērš uzmanību uz grūtībām izmantot fondus, kas ir paredzēti garantijas jauniešiem īstenošanai, piesaistot līdzfinansējumu; turklāt pauž nožēlu, ka nodarbinātības un sociālās inovācijas programmās nav iekļauti īpaši noteikumi attālākajiem reģioniem, un atgādina, ka attālākajiem reģioniem ir bijušas problēmas saistībā ar programmas „Progress” piedāvāto iespēju izmantošanu; mudina attīstīt sociālo jomu, īstenojot neatliekamu izmēģinājuma projektu bezdarba apkarošanai attālākajos reģionos; prasa Komisijā izveidot īpašas darba grupas jauniešu nodarbinātības jautājumos, lai īstenotu garantiju jauniešiem un izmantotu ESF un iniciatīvu „Darbavietas jauniešiem”;
35. aicina EIB iekļaut attālākos reģionus tās iniciatīvā „Darbavietas jauniešiem” un programmā „Ieguldījums prasmju attīstībā”;
36. pauž bažas par prasmju ievērojamo zudumu, ar ko augstā bezdarba līmeņa un piedāvāto apmācību nepietiekamības dēļ saskaras attālākie reģioni, lai gan apmācīts un kvalificēts darbaspēks ir nepieciešams ilgtspējīgai izaugsmei, jo īpaši šo reģionu tradicionālajās vai tiem raksturīgajās jomās, kā arī jaunu darbību izstrādes stimulēšanai un pastāvēšanai globālas konkurences apstākļos;
37. norāda, ka jaunās *Erasmus* programmas mērķis ir izveidot zināšanu sabiedrību; uzsver, ka šā mērķa izpilde ir nepieciešama stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanai, kurā zināšanas ir noteiktas kā galvenais Eiropas ekonomikas virzītājspēks; tāpēc uzsver nepieciešamību attālākajos reģionos radīt lielāku sinerģiju starp *Erasmus* programmu un ESF tā, lai palielinātu cilvēkresursus un vietējās zināšanas, kas ir izaugsmes virzītājspēki;
38. atbalsta attālāko reģionu augstskolu spēju un jaunu izcilības jomu attīstību, lai pastiprinātu attālāko reģionu augstskolu pievilcību un ietekmi Eiropā; mudina attīstīt augstskolu partnerattiecības, tajās iesaistot arī trešo valstu augstskolas, ar kurām attālākajiem

reģioniem ir īpašas attiecības; turklāt aicina no programmu *Erasmus+* un *EURES* līdzekļiem finansēt ar attāluma noteiktiem ierobežojumiem saistītās transporta papildu izmaksas, lai attālāko reģionu studenti varētu izmantot Eiropas mācību apmaiņas programmas un attālāko reģionu augstskolas spētu izmantot priekšrocības, ko sniedz *Erasmus Mundus* programma sadarbībai starp dalībvalstīm un citām pasaules valstīm;

Sinergija ar Eiropas tīkliem (transporta, telekomunikācijas, enerģētika)

39. atkārtoti izskata *N. Teixeira* ziņojumu par kohēzijas politikas nozīmi Eiropas Savienības attālākajos reģionos stratēģijas „Eiropa 2020 kontekstā” (2011/2195(INI)), kurā Komisiju aicina izveidot īpašu programmu enerģētikas, transporta un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā, par pamatu ņemot *POSEI* programmas, un jo sevišķi īpašu regulējumu attiecībā uz transporta subsīdijām attālākajos reģionos, cita starpā nolūkā attīstīt sabiedrisko transportu un jūras transportu starp salām;
40. uzsver, ka attālākajos reģionos ir jāveido sinergija starp Eiropas tīkliem, Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, *Civitas* programmām, programmu „Apvārsnis 2020” un ERAF un Kohēzijas fonda ieguldījumiem, kas saistīti ar transportu, telekomunikācijām un enerģētiku;
41. atgādina, ka pieejamībai ir galvenā loma attālāko reģionu attīstībā, un šā iemesla dēļ bieži vien jāveido sarežģīti ārējie un iekšējie jūras un gaisa transporta tīkli, kas rada apgrūtināšus mobilitātes un pieejamības apstākļus attālākajos reģionos, kuriem nav alternatīvu gaisa vai jūras transporta tīklu un kuriem turklāt ir jātiek galā ar transporta izmaksu pieaugumu, kas līdz ar to negatīvu ietekmē ekonomikas un sociālo jomu;
42. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu attālākos reģionus iekļaut Eiropas tīklos, tomēr pauž nožēlu, ka lielākā daļa šo reģionu nav iekļauti prioritārajos koridoros, kā rezultātā tiem nav pieejams Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta finansējums; aicina Komisiju pārskatīt šo izslēgšanu saistībā ar savu stratēģiju attālākajiem reģioniem un nodrošināt ieguldījumus transporta nozarē attālākajos reģionos, lai risinātu jautājumus saistībā ar ģeogrāfisko nošķirtību; aicina Komisiju ieviest attālākajiem reģioniem paredzētu īpašu sektorālo programmu, ar ko sekmētu attālāko reģionu pieejamību un starpsavienojumus ar Eiropas kontinentālo daļu;
43. pauž nožēlu par to, ka jūras maģistrāļu projekti tomēr nav progresējuši, jo priekšroka tiek dota īsa attāluma savienojumiem, kas diskriminējošā veidā izslēdz attālākos reģionus; aicina Komisiju pārskatīt šo izslēgšanu savas stratēģijas attālākajiem reģioniem kontekstā;
44. uzsver, ka ir jāpārskata pamatnostādnes par valsts atbalstu jūras transportam, lai tīkliem starp attālākajiem reģioniem un trešām valstīm varētu piešķirt publisko atbalstu;
45. uzsver nepieciešamību pielāgot reģionālo lidostu klasifikāciju, jo attiecībā uz attālākajiem reģioniem tas nav tikai jautājums par pasažieru plūsmu un rentabilitāti;
46. uzskata, ka, ņemot vērā digitālās ekonomikas nozīmi, digitālā plaista starp attālākajiem reģioniem un Eiropu kavē attālāko reģionu attīstību un konkurētspēju; norāda, ka IKT izmantošanas un modernizācijas kavēšanās attālākajos reģionos rada digitālo atpalicību papildus ģeogrāfiskajai attālinātībai; ierosina pastiprināt IKT attīstību, paplašinot un

modernizējot tīklus, izmantojot sinerģiju ar ERAF un atvieglot EIB finansējuma piešķiršanu šiem projektiem, kā arī uzsver nepieciešamību sniegt šiem reģioniem prioritāru piekļuvi *GMES* un *GALILEO* programmām;

Sinerģija ar Savienības jūrniecības politiku (KZP, EJZF)

47. atgādina, ka attālākie reģioni Eiropas Savienībai palīdz jūrniecības nozarē nodrošināt vadošo lomu pasaulē;
48. aicina Komisiju vairāk ņemt vērā savu ietekmi pasaules jūrniecības nozarē, jūras, okeānu un kuģošanas nozares izaugsmes nozīmi visā Savienībā, attālāko reģionu stratēģisko atrašanās vietu, nozīmi, kāda tiem var būt ilgtspējīgā jūru, okeānu un piekrastes zonu izmantošanā, globālā jūrniecības pārvaldībā un ar jūru saistītas zināšanu ekonomikas attīstībā;
49. konstatē sinerģijas trūkumu starp kohēzijas politiku un KZP, kurā pagaidām vēl nepietiekami tiek ņemti vērā šo reģionu apstākļi; uzsver, ka ir svarīgi saglabāt *POSEI* zivsaimniecības programmu, un ierosina attīstīt pētniecību un inovāciju jūras ekonomiskās izmantošanas jomā kā izaugsmes faktoru;
50. uzsver, ka attālākie reģioni ir atkarīgi no zvejas resursiem savās EEZ, kas ir ļoti neaizsargātas bioloģiskā un ekoloģiskā ziņā, un tādēļ ir svarīgi, lai šīs bioģeogrāfiski jutīgās zonas tiktu pienācīgi un efektīvi aizsargātas, jo īpaši, izmantojot ekskluzīvo piekļuvi vietējām flotēm, kas zvejo ar videi draudzīgiem zvejas rīkiem; uzsver, ka attālākajos reģionos ir jāgarantē līdzsvarota un ilgtspējīga resursu izmantošana, vienlaikus saglabājot zvejas darbības; aicina turpmāk ES zivsaimniecības nolīgumus apsvērt, iesaistot attālāko reģionu ieinteresētos dalībniekus un ņemot vērā vietējo iedzīvotāju ilgtermiņa intereses, un ietekmes novērtējumos sistemātiski iekļaut sadaļu par attālākajiem reģioniem;
51. pauž nožēlu, ka *POSEI* zivsaimniecības programma, ar ko izveido kompensācijas sistēmu par papildu izmaksām, kas radušās attālāko reģionu atsevišķiem zvejniecības produktiem šo reģionu atrašanās vietas dēļ, nesniedz tika iekļauta Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondā (EJZF) un ka tāpēc tā vairs nav autonomas regulējums, kas paredzēts īpaši un vienīgi šiem reģioniem, un līdz ar to tiek samazināta pozitīvās diskriminācijas nozīme, kas saskaņā ar LESD 349. pantu ir atzīta kā attālāko reģionu tiesības;
52. pauž nožēlu, ka jaunajā KZP nav atļauts atbalsts flotu atjaunošanai šajos reģionos to atrašanās vietas dēļ;

Sinerģija ar kopējo lauksaimniecības politiku

53. norāda, ka lauksaimniecība ir dinamiska nozare, kas rada darbvietas un veicina augstas pievienotās vērtības darbību attīstību; tomēr atgādina par attālāko reģionu lauksaimniecības īpatnībām, kas stipri ietekmē šo nozari, jo īpaši saimniecību mazais izmērs vai ierobežotais tirgus; atgādina, ka jaunās kohēzijas politikas trešais mērķis ir MVU stiprināšana lauksaimniecības nozarē;
54. norāda, ka attālākajos reģionos lauksaimniecība saskaras ar dažādošanas un konkurences

grūtībām, kā arī ar jauniem uzdevumiem, kas jo īpaši ir saistīti ar globalizāciju, tirgus liberalizāciju, nodrošinātību ar pārtiku un ilgtspējīgu attīstību;

55. uzsver, ka ir jā saglabā *POSEI* programma, kas ir bijusi rezultatīva un ir pielāgota attālāko reģionu apstākļiem, taču tā pastāvīgi saņem nepietiekamu finansējumu, un šis jautājums ir steidzami jārisina; šajā ziņā uzsver, ka *POSEI* programmai ir jānodrošina nepieciešamie līdzekļi, ar kuriem palīdzēt attālāko reģionu ražotājiem pārvarēt vairākās nozarēs paredzēto liberalizāciju, kas saistīta ar Eiropas politiku un starptautisko nolīgumu noslēgšanu, tostarp tādās nozarēs kā piens, cukurs, rums, gaļas un banānu ražošana; uzsver arī attālāko reģionu visu lauksaimnieciskās ražošanas nozaru ekonomisko, sociālo un ekoloģisko nozīmi; aizstāv *POSEI* režīma saglabāšanu kā īpašu un autonomu sistēmu;
56. atbalsta sinerģijas veidošanu starp kohēzijas politiku un ERAF, lai nodrošinātu ūdens resursu ilgtspējīgu pārvaldību, modernizējot un paplašinot irigācijas tīklus, iekārtojot teritorijas, veicinot apmācības, attīstot ilgtspējīgas lauksaimniecības un lauku kopienu tūrismu;
57. aicina Komisiju pastiprināt endogēnu lauksaimniecisko ražošanu un tirdzniecību, izmantojot īsas piegādes ķēdes, proti, atbalstīt kvalitatīvu vietējo ražošanu, kas aizstāj importu;
58. mudina attālākajos reģionos izveidot aizsargātus un kontrolētus cilmes vietas nosaukumus un vietējos marķējumus un prasa īstenot veicināšanas politiku, kas atbilstu attālāko reģionu vajadzībām un aizsargātu AĢIN;

Sinerģija ar Savienības ārpolitiku

59. pauž nožēlu par pastāvīgo saistības trūkumu starp Eiropas fondiem, EAF, ERAF un *ETC*, jo īpaši pārrobežu sadarbības projektos, lai gan tā ir būtiska, lai sasniegtu minēto fondu mērķus; šajā ziņā atgādina, ka ir jānodrošina EAF un ERAF plānošanas pasākumu saderība;
60. aicina Komisiju ierosināt sadarbību starp Savienības dalībvalstīm, attālākajiem reģioniem, aizjūras zemēm un teritorijām un ĀKK valstīm, lai spēcīnātu dialogu un veicinātu attālāko reģionu integrāciju to apkārtējā ģeogrāfiskajā reģionā; šajā sakarībā uzsver, ka Savienības delegācijām ir jābūt lielākai lomai, lai veicinātu dialogu starp dažādiem plānošanas dalībniekiem attālākajos reģionos, AZT un ĀKK valstīs;
61. aicina Komisiju vairāk ņemt vērā attālāko reģionu ģeostatēģisko atrašanās vietu vairāku kontinentu tuvumā;
62. aicina Komisiju pabeigt rīcības plānu par plašu kaimiņattiecību politiku, kuru tā izstrādā kopš 1999. gada, un apzināt šķēršļus un risinājumus, lai sekmētu attālāko reģionu reģionālo integrāciju attiecīgajos ģeogrāfiskajos baseinos; šajā sakarībā atgādina par katra attālākā reģiona īpašajiem kultūrvēsturiskajiem sakariem ar atsevišķām trešām valstīm, kā arī par iespēju attīstīt ekonomiskās, tirdzniecības un sadarbības attiecības ar vairākiem reģioniem pasaulē;
63. aicina Komisiju vairāk ņemt vērā ar trešām valstīm noslēgto nolīgumu ietekmi uz attālāko

reģionu ekonomiku un prasa sistemātiski veikt iepriekšēju ietekmes izpēti, ja nepieciešams, par tā saukto paaugstināta riska produktu aizsardzību un par taisnīgu atlīdzību par nodarītajiem zaudējumiem konkrētās nozarēs; turklāt prasa šajos reģionos izveidot reģionālo iestāžu konsultāciju mehānismu; iesaka Komisijai piemērošanas fāzē esošajos starptautiskajos nolīgumos paredzēt iespēju periodiski veikt novērtējumus, lai izvērtētu un ņemtu vērā attālāko reģionu tirgu neaizsargātību;

64. pauž nožēlu par to, ka iepriekšējos nolīgumos ar Latīņamerikas un ĀKK valstīm nav ņemtas vērā attālāko reģionu intereses un ka pirms sarunām par šiem nolīgumiem nav veikts nekāds ietekmes novērtējums;
65. aicina Komisiju sistemātiski vienoties ar ĀKK valstīm, ar kurām noslēgti tirdzniecības nolīgumi un kuras ir attālāko reģionu kaimiņvalstis, par šo nolīgumu papildināšanu ar īpašu sadaļu attālāko reģionu un ĀKK tirgus izveidei, lai labāk integrētu attālākos reģionus to ģeogrāfiskajā vidē;
66. atgādina par visām priekšrocībām, ko Savienībai var sniegt attālākie reģioni, lai tā varētu attīstīt un izmantot savas spējas sniegt humāno palīdzību dabas katastrofu gadījumos; tāpēc iesaka izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus;

Sinergija ar nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanas programmām

67. uzsver ievērojamās problēmas attālajos reģionos, jo īpaši — sociālo atstumtību un nabadzību; atgādina, ka jaunās kohēzijas politikas 9. mērķis ir sociālās integrācijas veicināšana, kā arī nabadzības un jebkādas diskriminācijas apkarošana un ka ERAF ieguldījumi pirmām kārtām paredzēti, lai atbalstītu vistrūcīgākās iedzīvotāju grupas;
68. atzinīgi vērtē Eiropas Vistrūcīgāko personu atbalstīšanas fonda (*FEAD*) pieņemšanu un prasa to īpaši efektīvi izmantot attālākajos reģionos;
69. konstatē, ka atsevišķos attālākajos reģionos ir paaugstināta vajadzība pēc mājokļiem, jo dažās to teritorijās ir liels demogrāfiskais pieaugums; mudina ieviest programmu ieguldījumiem sociālajos mājokļos un izstrādāt īpašus noteikumus, lai atbalsts, kas tiek ieguldīts sociālajos mājokļos, netiktu uzskatīts par valsts atbalstu; norāda, ka atsevišķi attālākie reģioni saskaras ar pieaugošu pārtuksnešošanās procesu, kas izraisa šīm kopienām raksturīgā biotopa iznīkšanu, un ka ir svarīgi novērst šo fenomenu, sniedzot atbalstu pilsētvides atjaunošanai un veicinot dažādām vietējām kopienām pielāgotas saimnieciskās darbības, lai saglabātu iedzīvotājus šajos reģionos;

Sinergija ar programmu COSME un mikrofinansēšanas instrumentu „Progress”

70. norāda, ka atsevišķi attālākie reģioni atrodas spēcīgas rūpnieciskās konkurences vidē, ko jo īpaši nosaka zemas darbaspēka izmaksas un izejmateriālu pārpilnība kaimiņvalstīs; atgādina, ka kohēzijas politikas laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam 3. un 8. mērķis paredz MVU konkurētspējas stiprināšanu un augstas kvalitātes ilgtspējīgas nodarbinātības veicināšanu;
71. konstatē, ka, neraugoties uz krīzi, attālāko reģionu mikrouzņēmumi un MVU tiek dibināti diezgan regulāri, taču tie saskaras ar nozīmīgām grūtībām piekļūt finansējumam, un līdz

ar to tiek apdraudēta to attīstība un ilgtspējība;

72. šajā ziņā atzinīgi vērtē mērķus, kas noteikti gaidāmajā programmā *COSME*, kura paredzēta Eiropas MVU atbalstam, jo īpaši finansējuma un jaunu tirgu apgūšanas jomā; atzinīgi vērtē mikrofinansēšanas instrumenta „Progress” izstrādi; aicina Komisiju nodrošināt šo programmu efektīvu ieviešanu attālākajos reģionos un atzinīgi vērtē iespēju veidot dialogu ar EIB un Eiropas Investīciju fondu, lai izskatītu iespēju sniegt ieguldījumu, kura mērķis būtu uzlabot attālāko reģionu MVU piekļuvi finansējumam nolūkā izveidot vietējos ieguldījumu fondus katrā attālākajā reģionā un attīstīt reģionālos riska kapitāla tirgus;
73. uzsver nepieciešamību pielāgot katra attālākā reģiona ekonomisko attīstību atbilstoši tā potenciālam; norāda, ka, piemēram, atkritumu apstrādes spēju trūkums kavē progresu gan nodarbinātības, gan vides jomā;
74. atzinīgi vērtē to, ka nesen ir sākta sabiedriskā apspriešana par tēmu „Zaļais rīcības plāns MVU”; tāpēc aicina Komisiju savos turpmākajos secinājumos iekļaut attālāko reģionu MVU jautājumus un kompetenci šajā jomā;
75. uzsver, ka tūrisms ir viens no galvenajiem attālāko reģionu ekonomikas virzītājspēkiem; šajā saistībā uzskata, ka ir nepieciešama attālāko reģionu viesnīcu kompleksu attīstība un modernizācija ar ERAF un programmas *COSME* kopīgu atbalstu, lai veicinātu dažādību un attīstītu attālāko reģionu ilgtspējīga tūrisma piedāvājumus;
76. ierosina vienkāršot politiku attiecībā uz vīzu piešķiršanu ne tikai Savienības dalībvalstu pilsoņiem, bet arī atsevišķu trešo valstu pilsoņiem, lai sekmētu tūrisma un veicinātu vairākveidu galamērķu tūrisma ieviešanu starp attālākajiem reģioniem un kaimiņvalstīm;

Sinergija ar programmu „Radošā Eiropa”

77. norāda, ka atsevišķiem attālākajiem reģioniem ir raksturīgs spēcīgs multikulturālisms un ka attālāko reģionu kultūras videi jāvar mijiedarboties ar Eiropas kultūras vidi; aicina Komisiju radīt iespēju attālāko reģionu projektus iekļaut programmā „Radošā Eiropa”;
78. aicina Komisiju noteikt stratēģiju attālāko reģionu kultūras mantojuma attīstībai un izplatībai, pamatojoties uz programmu *Euromed Heritage IV*;
79. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Lai apvienotu Eiropas Savienību ar tās attālākajiem reģioniem, līdz šim tikusi īstenota centrāla un būtiska solidaritātes politika, izmantojot kohēzijas politikas instrumentus un instrumentus atbalstam lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarēm.

Ar šo ziņojumu tiek ierosināts mainīt pieeju, papildinot pašreizējo redzējumu, kas reizēm šķiet izsmelts, lai ieguldījumu politiku attiecībā uz attālākajiem reģioniem papildinātu ar jaunām darbības jomām, kas veicinātu šo reģionu ilgtspējīgu attīstību. Tas liek pārtraukt attālāko reģionu norobežošanu tikai reģionālās un lauksaimniecības politikas jomās un tos maksimāli iekļaut un izmantot visas Eiropas politikas iespējas.

Eiropas Savienības atbalsts tās attālākajiem reģioniem nav tikai Eiropas solidaritātes īstenošana, tas ir atbalsts, kas sniedz labumu visai Eiropas Savienībai un palīdz īstenot tās mērķus izaugsmes jomā, kā arī attiecībā uz ietekmi pasaulē un līdzdalību lielāko pasaules mēroga izaicinājumu pārvarēšanā. Neatkarīgi no tā, vai mērķis ir dialogs ar ĀKK, cīņa pret klimata pārmaiņām, bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, koraļļu rifu aizsardzība, veselības aizsardzība, reģionālo valodu saglabāšana vai kultūras daudzveidība, attālākie reģioni Eiropas Savienību tikai spēcina, palīdzot sasniegt ar šiem izaicinājumiem saistītos mērķus. Turklāt Spānijas, Portugāles un Francijas aizjūras reģioni ietver atvērtas un uz pasauli, okeāniem, pētniecību, vidi un izcilību vērstas Savienības izaicinājumus un mērķus.

Ieguldīt attālākajos reģionos un ņemt vērā gan to devumu, gan vietu nozīmē ieguldīt Eiropas Savienības gatavībā risināt pasaules mēroga izaicinājumus. Pašlaik, kad Eiropas Savienībā ir krīze, kas rada bažas par atkāpšanos un noslēgtību attiecībā pret pasauli, ir būtiski atmet skatījumu, kura pamatā ir princips „cik tas maksā”, un vērst uzmanību uz attālāko reģionu būtisko ieguldījumu Eiropas kontinentālās daļas globālo mērķu sasniegšanā. Komisijai un Eiropas Savienībai šobrīd būtu jā sāk īstenot tieši šādu pieeju, atmetot jebkādu negatīvismā balstītu redzējumu.

Tomēr jāsecina, ka Eiropas Savienībā strādājošie, kuru pienākums ir pārstāvēt visu Savienību kopumā, pārāk bieži aizmirst par attālākajiem reģioniem. Eiropas Komisijas un ar to saistīto aģentūru tīmekļa vietnēs nereti ir pieejamas kartes, kurās nav iekļauti attālākie reģioni, kā arī tehniskie dokumenti par reģioniem, ko veido trešās valstis, piemēram, Karību jūras reģiona, Latīņamerikas, Indijas okeāna vai Āfrikas ziemeļrietumu valstis, kuros nav pat minēts, ka Eiropas Savienību tajos pārstāv tās attālākie reģioni. Attālākie reģioni pārāk bieži arī tiek gandrīz brīvprātīgi nošķirti no lielajiem projektiem, kuriem strukturāli un materiāli jāsavieno Savienība iekšēji un ar tās daļām. Pārāk bieži tas beidzas ar to, ka attālākie reģioni ir ne tikai ģeogrāfiski tālu, bet arī Eiropas Savienība tos uzskata par maznozīmīgiem.

Ja Eiropas Savienība ir projekts, kas sevi uzskata par iekļaujošu, tie, kuri veido nākotnes Eiropas Savienību, nedrīkst atstāt novārtā attālākos reģionus un uzskatīt tos par šķērslī.

Ja attālinātība attālākajiem reģioniem ir traucēklis, Eiropas Savienībai tā nozīmē pavisam pretējo — tā ir priekšrocība.

LESD 349. pantā ir atzītas attālāko reģionu grūtības un īpatnības, jo tās šajos reģionos ir

klātesošas, tveramas un reālas. Īpaša un pielāgota attieksme nenozīmē, ka tā ir labvēlīga attieksme pret attālākajiem reģioniem, jo tā ir iekļaujoša attieksme, kas attālākos reģionus pilnībā un līdzsvaroti ļauj iekļaut Savienībā. Vēlme integrēt attālākos reģionus, neņemot vērā, kas šajos reģionos ir jāpielāgo citādi, ilgtermiņā nozīmē pastāvīgi pastiprināt šķēršļus, ko rada reģionu attālinātība no Eiropas kontinentālās daļas. Tas galu galā nozīmē pastāvīgi izslēgt attālākos reģionus no Eiropas Savienības. Ja Eiropas aizjūras reģioni atrodas tālu no Eiropas kontinentālās daļas, arī Eiropas kontinentālā daļa atrodas tālu no Eiropas aizjūras reģioniem.

Tātad, sākot ar 2014. gadu, jāievieš patiesas pārmaiņas. Mērķis nav tikai atzinīgi vērtēt un atzīt priekšrocības un iespējas, ko Savienībai rada Eiropas aizjūras reģioni, bet gan konkrēti izmantot šīs priekšrocības un iespējas, kuras arī rada kopīgu nākotni tādai Savienībai, kura savā redzējumā un iekšējās perspektīvās iekļauj savu aizjūras teritoriju attīstību. No tā būtu jāizriet arī Eiropas aizjūras zemju konceptam, kurā attālākie reģioni un aizjūras zemes un teritorijas tiktu uzvertas kā piederīgas.

Aizjūras reģionus vairs nedrīkst uzskatīt par maznozīmīgiem programmu „Apvārsnis 2020”, „Enerģētika 2020”, *LIFE+*, *Erasmus* un Eiropas enerģētikas, transporta un telekomunikāciju tīklu prioritātēs un mērķos. Visām šīm stratēģijām un instrumentiem ir jātiecas pārvarēt attālāko reģionu integrācijas trūkumu Eiropas telpā, un tajos jāparedz, ka attālāko reģionu iespējas var būtiski palīdzēt Eiropas Savienībai sasniegt tās noteiktos mērķus. Ne Eiropas Komisija, ne Eiropas Savienība pēdējo gadu laikā to nav ņēmusi vērā, tāpēc nu jāpārvar liela plaisa un jāizveido īpaši radoša pieeja, lai šo situāciju mainītu.

Kopējā lauksaimniecības politikā, kopējā zivsaimniecības politikā, iekšējā tirgū un noteikumos, kas tās veido, turpmāk ir jāņem vērā atsevišķi aspekti un jāturpina vērēt uzmanību uz citiem aspektiem, lai vienmēr labāk ņemtu vērā attālāko reģionu ģeogrāfiskās, ģeoeconomiskās un klimata īpatnības. Pretējā gadījumā ne KLP, ne KZP, ne iekšējais tirgus nevarēs veicināt attālāko reģionu ilgtspējīgu un saskaņotu integrāciju Eiropas Savienībā.

Arī Savienības tirdzniecības politikā, ārpolitikā un attīstības politikā aizjūras teritorijas vairs nevar uzskatīt par maznozīmīgākiem Savienības reģioniem. Aizjūras teritorijas ir Savienības paplašinājums pasaulē, to ekonomiskās intereses nevar nepārtraukti upurēt kontinentālo apsvērumu dēļ, kuri ir ne tikai egoistiski, bet diemžēl arī atrauti no jebkāda ģeostratēģiskā un ģeoeconomiskā redzējuma un kuros attālāko reģionu iespējas nav ne ņemtas vērā, ne iekļautas. Tomēr pastāv cieša saistība starp Savienības potenciālās ietekmes pasaulē apzināšanos un uzmanību, ko Savienība velta saviem attālākajiem reģioniem un aizjūras zemēm un teritorijām. Acīmredzamā Savienības ignorance attiecībā pret saviem attālākajiem reģioniem un aizjūras zemēm un teritorijām lielākajā daļā Savienības ārpolitikas jomu (tirdzniecības, jūrniecības, diplomātiskā un attīstības politika) nepārprotami liecina par to, ka Savienība nepietiekami iegulda pati savas globālās un starptautiskās ietekmes palielināšanā.

Tāpēc Savienības un attālāko reģionu mērķus būs iespējams sasniegt, izveidojot un nodrošinot sinerģiju starp struktūrfondiem attālākajiem reģioniem un visiem pārējiem Savienības fondiem, stratēģijām un politikas jomām. Savienības jaunus kopīgus izaicinājumus varēs pārvarēt arī, izveidojot *ad hoc* programmas un instrumentus, kuri sniegs iespēju attālākajiem reģioniem ieņemt savu vietu un darboties līdzī tādā Eiropas Savienībā, kas ir plaši atvērta pasaulei un apzinās savu ģeogrāfiju, vēsturi, izaugsmes un ietekmes dzinēj spēkus.

Ja ikviens var piekrist stratēģiskajam redzējumam, kas ir iespējams attiecībā uz attālākajiem reģioniem, šobrīd ir svarīgi atbalstīt pragmatisku pieeju, lai visās Savienības politikas jomās tiktu novērsti ierobežojumi, šķēršļi un traucēkļi, ļaujot attālākajiem reģioniem tajās pilnībā piedalīties.

Attālākie reģioni Eiropā ir nevis vienkārši jāaizstāv, bet gan tie jāatbalsta un jāveicina to ieguvumi.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	11.2.2014
Galīgais balsojums	+: 31 -: 2 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė Bernard, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Martina Anderson, Karin Kadenbach, Evgeni Kirilov, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ivana Maletić